

I. N. J.

Na prjenju Nedzeli Adventa.

Pschindz, tych Ludzi Sbozniko,
Ssynko, Kneze, pokaz so,
Zyly Sswjet so podziwa,
So Boh tajki Narod ma, Hamen!

A dżakuju so tebi, o Božo moj Botze, so sy mi ttwojeho lubeho Ssyna
kSboznikej postat. Ja dżakuju so tebi, Kneze Jesom Kryscheze, so sy twój
Advent a Pschichod kemni do teho Hubenslwa dżerzat. Ja dżakuju so
tebi, Božo swjaty Ducho, so sy mi ton Pschichod mojeho Sboznika Je-
som Kryssta pschিপowedat a sjewit. Moj Božo, kiz ty bydlisch we Sswjet-
li, dżejz nlehty pschindz nemože, kak chyt ja hubeny Ejlowel ktebi pschindz,
dy by ty predy kemni nepschischot? Pomhaj Kneze Jesom Kryscheze, so
bych tak Advent dżerzat, so by ty kemni, a ja ktebi pschischot; so bych
twoje drohe Meno sposnat, twojeho Trošhta potny byt, a pschi tebi psche-
zo wostat, hacz budžesch swój posleuy Pschichod dżeržecz, aby me steho hubeneho Sswjeta
kšebi do wječneho Žiwjenja wsacz, Hamen! Sa to proščezje Boha we jenym Kyrlišču a
twjerjajym Botze naschu.

Szenje na prjenju Nedzeli Adventa, pola Mattheja na 21. Stawi.

A jako woni blisko kJerusalemu pschindžechu do Bethphage, ktwoli-
jowej Hohri, posla Jesus dweju wot swojich Wuczomnikow,
a dżesche knimaj: Džitaj do teho Mjestka, kiz predy waju leži, a
nydym budžetaj woj Wopližu namafacz pschiwjasanu, a mlodeho Wostla
A pschi